

Книга Пророка Осії

¹ Слово Господнє, що надійшло до Осії Беерієнка в часах Юдейських царів Озії, Йоатама, Ахаза й Езекії та за днів Ізраїльського царя Еробоама Йоасенка.

² Початок слова Господнього до Осії. І сказав Господь Осії: Ййди, возьми за себе жену-блудницю, та й мати меш діти блудні; бо вельми блудує ся земля, покинувши Господа.

³ І пійшов він та й узав Гомеру Диблаїмівну; й завагонїла вона та й уродила йому сина.

⁴ І сказав йому Господь: Назви його Езреель (насінне Боже); не задовгий бо час навідаю я карою за кров Езреелеву дом Егуїв і зроблю кінець царюванню дому Ізрайлевого,

⁵ І станеться того дня, що поломлю лука Ізрайлевого на Езреель-долинї.

⁶ І завагонїла вона вдруге, та й уродила дочку; й повелїв йому: Назви її Лорухама (непомилувана); бо я вже не буду милуватись над домом Ізрайлевим, щоб прощати йому.

⁷ Дом же Юдин помилую й спасу їх у Господї Бозї їх, спасу їх не луком, ні мечем, ні боем, ні кіньми й їздецями.

⁸ Як же вона одлучила Лорухаму, завагонїла й вродила сина.

⁹ І сказав (Господь): Назви його Лоаммїй (не мій наїд); ви бо не мій люд, а я не ваш.

¹⁰ Та все ж таки буде синів Ізрайлевих стїлько, як піску морського, що не мож його ні перемїряти, ні перелїчити, й там, де їм говорено: ви не мій люд, звати муть їх синами живого Бога.

¹¹ І зійдуться сини Юдині й сини Ізрайлеві до купи й настановлять над собою одного головою та й вийдуть із землі неволі; день бо Езреелів великий.

2

¹ Говоріть братам вашим: Мій народе, а сестрам вашим: Помилувана.

² Позивайтесь із матіррю вашою, позивайтесь; бо вона не жена мені, я їй не муж; нехай вона віддавить блуд від лиця свого, й перелюбство від грудей своїх,

³ Щоб її не роздяг я до нага, й не зробив такою, як була в день уродин своїх; щоб не вчинив її пустинею, не обернув у землю суху та не заморив спрагою.

⁴ І дітей її я не помилую, бо вони діти блудницькі.

⁵ Бо мати їх блудувала, соромом окривала себе та, що їх почала; бо казала: Пійду за полюбовниками моїми; вони ж дають мені хліб і воду й вовну й лен, оливу й напій.

⁶ Тим же то їй терниною стежку закидаю, — плотом загороджу, й не знайде вона стежок своїх.

⁷ Пожене слідом за полюбовниками своїми, та їх не здогонить і буде їх шукати, але їх не знайде; а тоді скаже: Пійду, вернуся до мого першого мужа; тоді бо краще було мені, ніж тепер.

⁸ Так, вона не знала, що се я, — я давав їй і хліб і вино й олію; що вистачав їй срібло й золото, з чого вони робили собі Баала.

⁹ За те ж я возьму назад хліб мій в його часі, і вино в його порі; відберу вовну й лен мій, чим вона свою наготу прикриває.

¹⁰ А так відкрию сором її перед очима полюбовників її, і ніхто не вирве її із руки в мене.

¹¹ Її втіхам кінець положу, й сьвятим її й новим місяцям її й суботам її та й усім сьвяточним часам її.

12 І попустошу в неї сади виноградні й фіговину, що про них вона мовляла: се в мене подарунки, що полюбовники мої мені дарували; все те оберну я в ліс; польові звіри живитись муть ними.

13 Я скараю її за весь час, що вона Баалам служила, їм кадило палила, а нарядившись в намисти та ланцюжки, за полюбовниками своїми ходила, про мене ж забула, говорить Господь.

14 Та ось, і я заману її в пустиню до себе, й буду їй до серця промовляти.

15 І верну їй звідти виноградники її, й долина Ахор (сумна) буде їй дверима до надії, і співати ме знов, як у своїх молодощах, як тоді, коли виходила з землі Єгипецької.

16 І буде так із того часу, говорить Господь, що мене ти звати меш „чоловіче мій,“ а не звати меш „Баале“ (пане мій).

17 І викину з уст її імена Баалів, та й не буде вже більше згадувати назви їх.

18 І вчиню тоді вмову задля них із звірми польовими, з птаством під небом і всім тим, що човгає по землі; й закину луки та мечі й війну з землі, й дам їм жити безпечно.

19 Я одружу тебе зо мною на віки, одружу тебе в справедливості й суді, в ласкавості й милосердю,

20 Одружу тебе зо мною в вірності, й спізнаєш, що я — Господь.

21 І буде того часу: я вислухаю, говорить Господь, вислухаю небо, а воно вислухає землю,

22 Земля ж вислухає збіже, вино й оливу; а сї вислухають Езрееля.

23 І я посію його на землі про себе, й помилую Непомилувану, й скажу Немій-людові: Ти — мій люд, а він скаже: Ти — мій Бог!

3

¹ І сказав мені Господь: Йди ще, полюби таку, що її чоловік любить, а вона перелюбкує, так само, як се Господь любить синів Ізрайлевих, а вони до інших богів прихиляються й смакують виноградні скірочки (лупинки).

² І купив я собі її за п'ятнайцять срібних грошей та за один гомер і пів гомера ячменю.

³ І сказав їй: Довгий час сидіти й ждати меш мене, не блудуючи з другим; таким же й я буду до тебе.

⁴ Бо довгий час седіти муть і сини Ізрайлеві без царя й без старшини, без жертви й без жертівника й без ефоду й терафиму.

⁵ Аж потім обернуться сини Ізрайлеві, та шукати муть Господа, Бога свого, й Давида, царя свого, й будуть у страху стояти перед Господом і ласкою його — в останні дні.

4

¹ Слухайте слово Господне, Ізраїльські діти! бо (готовий) суд у Господа з осадниками сієї землі; нема бо ні правди, ні милосердя, ані знання Бога на землі.

² Лихословство й лож, душогубство й крадежі та перелюбство розширились вельми, а пролив крові йде за проливом крові.

³ Тим то заплаче ся земля, і вмлївати муть усі, що на ній живуть, разом із звір'ями в полі й птаством під небом, ба й риба у морі загине.

⁴ Та ще й не докоряй ніхто, не гудь ніхто другого! твій нарід (сподуфалий) — як той, що з св'ященником до сварки стає.

⁵ Сам ти вдень упадеш, а вночі й пророк твій, та й матір твою погублю.

⁶ А вигублений буде нарід мій за незнання (закону); та як ти відкинув знання, так і я відкину тебе од сьвященничої служби передо мною; та як ти забув про закон Бога твого, так і я забуду про дітей твоїх.

⁷ Чим більше їх намножуєш, тим більше й грішать вони проти мене; за те ж я честь їх оберну в безчесть.

⁸ Харч добувають вони з гріхів мого люду, й до беззаконності його змагає душа їх.

⁹ Тим же то — що буде з народом, те й з сьвященником; скараю його після доріг його, й заплачу йому після вчинків його.

¹⁰ Будуть їсти, та й ситі не будуть, будуть блудувати, та й не намножаться, бо покинули службу Господеві.

¹¹ Блуд і вино та напої відбирають у них розум.

¹² Люд мій питається в дерева свого, й палиця його дає відповідь йому; дух бо блудництва завів їх на безпуття, й, блудуючи, одступили вони од Бога свого.

¹³ По верховинах приносять вони жертви, по узгіррях палять кадило під дубом, тополею й терebinтом, бо вони принадну тїнь собою дають; тим то й розпустують дочки ваші й перелюбкують молодичі ваші.

¹⁴ Та я й не гадаю карати дочок ваших, що вони розпустують, ані жінок ваших, що вони блудують, ви ж бо самі побіч нетрібок та розпустників приносите жертви, а нетямущий нарід погибає.

¹⁵ Коли вже ти, Ізраїлю, блудуєш, то нехай би хоч ти, Юдо, не грішив; ой не ходіте в Галгал, не йдіть у Бет-Авен, та й не кленітесь: Як жив Господь.

¹⁶ Бо Ізраїль — упиряка, як дурна корова; то ж чи може тепер Господь пасти їх, як овець, по лугах широких?

¹⁷ Застряв Ефраїм у віру ідолську; — понехай його!

18 Гіркі їх упої, блудництву вони зовсім оддалились; та й князі їх любуються в мерзотах.

19 Вхопите їх буря на крила свої; за жертви їх стид їх окриє.

5

1 Слухайте се ви, сьвященники, вважай, доме Ізраїлів, та й ти, доме царський, прихили ухо; на вас бо настане суд, за те, що ви були западнею (людові) в Масифі, неначе сїттю, що на Таворі заставляють.

2 Глибоко загрязли ви в розпусті, та я провчу всіх їх.

3 Знаю я Ефраїма, та й Ізраїль не втаєний від мене; ти бо, Ефраїме, блудуєш, а Ізраїль опоганив себе.

4 Ледарство їх не дає їм до Бога вернутись, бо потяг до блудництва в серці в них, про Господа Бога, — не хочять знати.

5 Та гординя Ізраїля буде в їх таки очах впокорена; і Ефраїм і Ізраїль упадуть задля безбожності своєї, а з ними впаде і Юда.

6 Прийдуть вони з вівцями своїми й назимками (жертвними) шукати Господа, та його не знайдуть; він ухилився від них.

7 Господеві вони віру зломали, тим що чужих (йому) дітей наплодили; тепер же кожний новий місяць буде їх (карами) пожерати разом із їх майном.

8 Затрубите рогом у Гиві, трубою у Рамі, дайте гасло в Бет-Авені: позад тебе (ворог), Беняміне!

9 Ефраїм стане пустокою в день кари; поколінням Ізраїлевим се — я сповістив!

10 Юдина старшина похожа на тих, що пересувають межі; вилию на них гнів мій, як воду.

11 Потопчуть Ефраїма, побитого судом; він бо вподобав ходити за марнотами.

12 Як міль поточу Ефраїма, буду червом Юдиному дому.

13 І почує Ефраїм свою неміч, Юда — біль своєї рани, і піjde Ефраїм до Ассура, пошле до царя Ярева, та він не зможе вилічити вас, не загоїть рану.

14 Я бо, як лев, на Ефраїма, як левчук на дом Юдин; пірву, понесу й піjду, — ніхто не врятує.

15 Піjду, вернись на моє місце, аж доки вони не признаються до своєї провини й не стануть лица мого шукати.

6

1 В злиднях своїх будуть вони з досвітку шукати мене й говорити: Ой вернімось до Господа, він бо вдарив, та він і загоїть, він поранив, і сам рани перевяже.

2 У два дні нас оживить, третього дня — на ноги поставить, і жити будемо перед лицем у нього.

3 Ми спізнаємо його; будемо намагатись (що-раз лучше) пізнавати Господа; він же явиться ранньою зорею, і прийде до нас, мов той пізний дощ, що скроплює землю.

4 Та що ж я вчиню тобі, Ефраїме? що вчиню тобі, Юдо? Та ж чеснота ваша, мов та мрака порання, мов роса, що скоро зникає!

5 Тим то я побивав їх через пророків, картав їх словами з уст моїх, і мій суд виднів, наче сьвітло.

6 Я бо милості хочу, не жертви, а знання Бога любійше мені над всепалення.

7 А вони, так само, як Адам, поламали вмову зо мною і зрадили мене.

8 Галаад — стався містом безбожників, обризьканим кровю.

9 Як в степу розбишаки чигають на людей, так ватага съвященників вбиває подорожних і творить гидоти.

10 Ув Ізраїля я виджу страшні речі, там блудництво в Ефраїма, тут опоганився Ізраїль.

11 І тобі, Юдо, назначене жниво, як я одкличу полонь народу мого.

7

1 Коли я почав лічити-оздоровляти Ізраїля, виявилась неправедність Ефраїмова й лиходійство Самарії; і ось, влазить злодій, а розбишака рабує по улицах.

2 Вони й не здогадуються в серцях своїх, що я про їх ледарство знаю; і так тепер намножились і обгорнули їх ледарства їх, а всі вони перед лицем у мене.

3 Лиходійством своїм звеселяють вони царя, оманами своїми — князів.

4 Всі вони палають перелюбством, як піч, розпалена пекарем, що не підкладає дров, як замісить тісто й воно вкисне.

5 День царський у нас! князі розгорячились до впаду вином, а царь простягає руку свою до висьмівників.

6 Зрада запалює їх серце, як піч; пекарь їх спить всю ніч, а вранці горить вона палаючим огнем.

7 Всі вони, мов ті розпалені печі, палають; та й своїх суддів глитають; падає царь за царем, не озвавшись до мене.

8 Ефраїм перемішався з народами чужими; Ефраїм, мов паляниця, не обертана (на жару), спалився.

9 Поїдають його силу чужоземці, а йому про те й байдуже, вже посивіло й волоссе, він же й не бачить.

10 Гордощі Ізраїля понизені в їх таки очах, а таки вони не обернулись до Господа, Бога свого й не шукали його.

11 Ефраїм — немов той голуб безглуздий; кличе Єгиптян, йде в Ассирию.

12 Та коли вони туди пйдуть, закину я на них сіть мою; мов те птаство піднебесне, я їх половлю-повалю, та й скараю, як се чула їх громада.

13 Горе їм, що вони відхилились зпід руки моєї; загибок їм, що так зрадливо відцурались від мене! Я рятував їх, вони ж неправду говорили проти мене.

14 Не обертались усїм серцем своїм до мене, коли голосили на постелях своїх; горнутья до хліба й вина, а від мене далеко відходять.

15 Я навчав їх, скріпляв у них руки, а вони придумували ворохобню проти мене.

16 Вони обертались, та не до Всевишнього, поробились — як той лук несправний; поляжуть від меча князі їх за язик свій гордий; се буде насміхом над ними в землі Єгипецькій.

8

1 Приложи трубу до уст твоїх! Як орел (налетять) на дом Господень за те, що вони поломали вмову зо мною, і переступили закон мій!

2 Покликати муть до мене: Боже мій! ми ж тебе знаємо, ми — Ізраїль!

3 Ні! відкинув Ізраїль добро, то ж ворог буде вганяти за ним.

4 Ви без мене поставляли царів над собою; обирали собі князів, мене не питавши; а з срібла свого та з золота свого собі боввани робили: ось, ізза чого погибель!

5 Покинув тебе, Самаріє, телець твій! запалав гнів мій на них; доки ж не зможуть вони очиститись?

6 Бо й той (ідол) — діло Ізраїля. Ремесник уробив його, як же йому бути Богом? в куски розпадетьсяя

бик Самарийський!

⁷ Сіяли вони вітра, так жати муть бурю: колоса на стеблі в нього не буде, не дасть муки зерно, а хоч би й дало, то чужі з'їдять,

⁸ З'їдять і самого Ізраїля; і будуть вони у чужоземців за пусту посудину.

⁹ Вони пішли до Асура, мов той дикий осел, що пустопаш блукає: Ефраїм купував прихильність подарунками.

¹⁰ Та хоч вони й посилали чужинцям данини, то, наколи я зберу їх до купи, почнуть вони впадати під тягарем царя над князями.

¹¹ Много жертівників про гріх Ефраїм спорудив, та й на (кару за) гріх йому ті жертівники вийшли.

¹² Важні я йому написав закони, та вони, мов чужі, в нього поробились.

¹³ Вони приносять в жертву мені мясо, щоб самі його їли; Господеві вони невгодні; безбожність їх ніколи в нього з думки не сходить, і він буде їх однако за гріхи карати: вернуться вони в Єгипет (у неволю).

¹⁴ Творця свого забув Ізраїль та построїв собі божниці, та й Юда побудував міста утвержені; та я пошлю огонь на міста його, — він пожере палати його.

9

¹ Ой не радуйсь, Ізраїлю, й не веселися, як інші народи, бо ти блудуєш, покинувши Бога твого: як блудниця, любиш гостинці з якого б то й не було току.

² Гумно й тискарня не буде харчувати їх, і виногради обманять їх.

³ Не будуть вони жити в землі Господній: Ефраїм вернеться в Єгипет, і в Ассирії їсти муть нечисте.

⁴ І не будуть додавати вина в жертву Господеві, не вподобні будуть йому жертви їх; будуть вони їм,

мов хліб похоронний; всякий, хто буде його їсти, опоганиться, бо сей хліб їх буде хиба їм на пожиток, а в дом Господень він не ввійде.

⁵ Що ж будете чинити в день святаочний, або в день празнику Господнього?

⁶ Ось бо, вони через опустошенне повтікають; та Египет збере їх із світа, Мемфіс поховає; дорогі будівлі їх забере під себе кропива, колюча тернина буде в шатрах їх.

⁷ Прийдуть дні навідання. Нехай же тоді дознаєсь Ізраїль, що дурний був його віщун, безумний, що видавав себе за вдохновеного; бо безліч беззаконностей твоїх, і велика злоба (проти Бога).

⁸ Ефраїм — (се мала бути) сторожа при Бозі мойму, (а в нього кожний) пророк — се сілця птахолова на кожній стежці його; се западня в зборищі бога його.

⁹ Глибоко впали вони, розопсотились, як за часів Гиви; ой він пригадає їм безбожність їх, скарає за гріхи їх!

¹⁰ Як винну грону, знайдену в пустині, підняв я Ізраїля; як перший ранній овоч на смоковниці вибрав я отців ваших, а вони обернулись до Вааль-Пеора й віддали себе гидоті, та стались і самі такими гидкими, як ті, що їх полюбили.

¹¹ У Ефраїміїв улетить, мов птиця, їх слава; ні народин, ні вагітності, ні зачаття не буде.

¹² Ба коли б і зростили синів своїх, я їх одійму в них; горе бо їм, коли я їх опущу!

¹³ Ефраїм, як самий я бачив, до Тиру подібний, а насаджений на прегарному місці; але Ефраїм виводити ме синів своїх на побій.

¹⁴ Дай їм, Господи, — що ж ти даси їм? Дай утробу їм, що не роджає, й соски-немолочні.

¹⁵ Усе зло їх постало в Галгалі: Там почав я ненавидіти їх за їх беззаконства; прожену їх із землі моєї, не буду вже більше любити; вся старшина їх — зрадники.

¹⁶ Ефраїм побитий; корінне в нього посохло; не буде у нього плоду, а коли б і родили синів, то я подам дорогий плід їх утроби смерті на поталу.

¹⁷ Відопхне їх від себе Бог мій, за те, що були йому неслухняні, — блукати муть проміж народами.

10

¹ Ізраїль — повнолозий виноград, багатий у плоди; та чим більш у нього плодів, тим і жертівників більше; чим лучша земля у нього, тим гарнійше прибирають бовванів своїх.

² Розділилось у них серце, за те й жде їх кара; він повалить їх жертівники, потре їх божища.

³ Вони будуть тоді казати: Нема в нас царя, тим що ми Бога не боялись; та й царь — що він нам поміг би?

⁴ Говорять вони пусті бесіди, криво присягають і чинять умови; за те прийде суд на них, мов отруйне зілле на загонах в полі.

⁵ Задля телця Бет-Авена затремтять Самарийські осадники; заплаче по ньому нарід його, та й сьвященники його, що ним так раділи, заплачуть по славі його, бо вона відійде від його.

⁶ Ба й самого його віднесуть ув Ассирию — в гостинець цареві-защитникові; постидається Ефраїм і осоромиться Ізраїль надією своєю.

⁷ Зникне в Самарії царь, ніби та піна на воді.

⁸ І попустошені будуть, висоти Авена — той гріх Ізраїля; поростуть бодяки да тернина на їх жертівниках, і скажуть вони горам: Впадіте на нас! а горбам: Покрийте нас!

⁹ Ще гірше, як у часах Гиви грішив ти, Ізраїлю; там вони держались, і війна в Габаоні проти безбожників не була така страшна.

¹⁰ Їх же скараю по бажанні гніву мого: зберуться на них народи, й впаде на них кара за двоїстий проступок їх.

¹¹ Ефраїм стане, як та усвоена ялівка, що привикла молотити; й самий я наложу ярмо йому на товсту шию; на Ефраїмі їздити муть верхом, Юда буде за плугом ходити, Яков — волочити.

¹² Нехай би ж сіяли праведність, щоб могли жати ласку; роз'оруйте в собі новину; бо вже час, шукати Господа, щоб, коли він навідається, полив вас справедливістю.

¹³ Досі ви порали безбожність, а жали беззаконство, й їсте хліб омани; ти бо надіявся на твою путь та на многоту війська.

¹⁴ Оце ж настане метушня в народі твому, й усі твердині твої порозпадаються, як Салман збурих був Бет-Арбель в день битви: матір полягла з дітьми.

¹⁵ Ось, до чого довів вас Бетель — за безмірну безбожність вашу!

11

¹ Мов досьвітня зоря, минеться царство Ізраїля! — Коли ж Ізраїль був ще малолітком, я полюбив його, і з Єгипту покликав його — сина мого.

² Та їх кликали, а вони одвертались від мене: приносили жертву Баалам і кадили перед ідолами.

³ Я самий вчив Ефраїма ходити, носив його на руках моїх, та вони на тім не розумілись, що я гоїв їх рани.

⁴ Поворозами людяними, поворозами любови, притягав я їх до себе; здоймив ярмо з шиї в них, запопадливо піддавав їм поживу.

⁵ Тепер він не вернеться в Єгипет, але Ассур царем його буде, за те, що не хотіли навернутись.

⁶ І впаде меч на міста їх, потре засови їх і пожере їх за їх задуми.

⁷ Народ мій здеревів у відпадї од мене, й хоч йому про високе говорять, він не підносить у гору свого духа.

⁸ Що мені чинити з тобою, Ефраїме? Як мені віддавати тебе на поталу, Ізраїлю? Чи зроблю з тобою те, що з Адамою, чи вчиню тобі те саме, що Севоїмові? Обернулось бо в мені серце моє, зворушився жаль мій.

⁹ Не вчиню того, до чого палаючий гнів мене пориває, не викореню Ефраїма, бо я Бог, а не людина; я бо посеред тебе, я — святий; я не вломлюся ворогом у місто.

¹⁰ (колись) Пійдуть усі слідом за Господом. Як лев, видасть він із себе голос; дасть голос свій почути, — й ворохнуться діти з заходу.

¹¹ Прилинуть із Єгипту, як птаство, як голуби з краю Ассирийського, й поселю їх у домівках їх, говорить Господь.

¹² (та поки що) Обгорнув мене Ефраїм ложею, дїм Ізраїля — зрадою; Юда держався ще найбільше Бога, й був вірним із святими (слугами).

12

¹ Ефраїм їсть пустий вітер, вганяє за східним вітром; день поза день примножує лож, накликає грозу; він входить в умову з Ассуром, вивозить оливу в Єгипет.

² Та й з Юдою в Господа суд, і навідаєсь він до Якова за його поступки; відплатить йому за всі діла його.

³ Ще із матеріної утроби з'упиняв він свого брата, а, дорісши в мужа, він боровся з Богом;

⁴ Боровся з ангелом, — і переміг; плакав і прохав у нього; Бог ізнайшов нас у Бетелі й говорив там із нами.

⁵ А Господь є Богом сил небесних, імя його — Віковічний.

⁶ Тим же то й ти обернися до Бога твого; пильнуй милосердя і суду, й вповай все на Бога твого.

⁷ Кананій — у нього невірна вага в руці, він любить кривдити.

⁸ Ефраїм мовляє: От, я таки забагатів! придбав собі добра, та й у всіх моїх забігах не знайдешь незаконності, що була б гріхом.

⁹ Та я, Господь, Бог твій від самої землі Египецької, я тебе знов оселю в кучах, як у дні сьвяток.

¹⁰ Я говорив до пророків, я багато являв видив, і через пророків промовляв у приповістях.

¹¹ Коли Галаад зробився Авеном (бовваном), то на марно заколювали в Галгалах биків на жертву, бо їх жертівники повалено, вони стоять, мов купи каміння на межах поля.

¹² Втік же Яков у землю Сирийську, і служив Ізраїль за жінку, та й знов за жінку пас вівці.

¹³ Через пророка визволив Господь Ізраїля з Египту, і через пророка він піклувався ним.

¹⁴ Тяжко гнівив Ефраїм, за те ж і полишить Господь кроваву його провину на ньому, й поверне ганьбу його на нього.

13

¹ Як говорить, було, Ефраїм, то всі тремтіли. Він був поважний ув Ізраїлі; та він провинив через Баала — та й погіб.

² А тепер чинять вони ще нові провини: поробили собі з свого срібла виливані боввани по свому розуму

— все ремісницька робота, — та й навчають людей, що приносять жертву: Цілуйте биків!

³ За те ж вони позникають, наче мрака вранці, наче роса, скоро улїтаюча, як полова, що її вітер з току розвіває, та як дим із комена.

⁴ Ні! я — Господь, Бог твій з часів землі Египецької, і ніяк тобі знати іншого Бога окрім мене, й нема Спасителя окрім мене.

⁵ Я ж признав тебе за свого в пустині, у тій землі спраги.

⁶ Маючи поживу, вони їли до ситу; а коли засичувались, підіймалось у гору їх серце, й забували про мене.

⁷ За те ж станусь я їм левом — левчуком, що чатує при дорозі.

⁸ Нападати буду їх, як ведмедиця, що забрано їй діти, — як левиця, роздирати й виїдати місце, де серце їх беться; дикі звїрі будуть їх розторгувати.

⁹ Ти самий, Ізраїлю, погубив себе, бо тільки в мені — опора твоя.

¹⁰ А де ж царь твій? Нехай би тепер рятував тебе по всіх містах твоїх! Де ж судді твої, що про них ти мовляв: Дай нам царя і старшину?

¹¹ Я ж дав тобі царя у гніву мому, та й — одняв у досаді моїй.

¹² О, Ефраїмове беззаконство звязане в узол, сховано його гріх, не забудесь!

¹³ Прийдуть на нього муки породілі; він — нерозумний син, інакше не ждав би, аж прийдеться родити дітей.

¹⁴ Та я вибавлю їх із потали пекла, відкуплю їх від смерті. Де жало твоє, смерте? а ти, пекло, де твоя перемога? жалю зза сього у мене не буде.

¹⁵ Хоч Ефраїм між братами й плодючий, та з

востоку підійметься буря, підійметься буря Господня з пустині, — і висхне джерело його, й зсякне вплив його; вона опустошить скарбівню всього посуду дорогого.

14

¹ Спустошена буде Самарія, за те, що проти Бога свого встала: од меча поляжуть вони, малеча їх буде порозбивана а ваговиті їх молодичі, порозтинані, погинуть.

² Вернися же, Ізраїлю, до Господа, Бога твого, бо ти впав через безбожність твою.

³ Возьміть із собою (щирі) слова, приступіть до Господа й говоріть до його: Відійми всяке беззаконство й приверни благодать, а ми приносити мемо жертву уст наших.

⁴ Ассур не буде вже надією рятунку нашого; не будемо (вповаючи) всідати на коні, та й виробам рук наших не будем говорити: Ви боги наші; бо тільки в тебе змилюванне до сиріт.

⁵ О, я вилічу-прощу їх зраду, полюблю їх по моїй ласкавості, бо гнів мій одвернеться від них.

⁶ Буду Ізраїлеві росюю; він зацьвіте, мов лилія, та запустить корінне, мов на Ливані.

⁷ Пагонці в нього забувають, прикраситься, наче оливіна, а пахощі від нього — як од Ливану.

⁸ І будуть знов вертатись, хто раз сидів під тінню в нього; забагатіють хлібом; зацьвітуть, наче лоза виноградня, і будуть славитись, як вино Ливанське.

⁹ Яке мені ще діло до ідолів, скаже Ефраїм. Я ж вислухаю його й зглянуся на його; я буду йому зеленіючим кипарисом, од мене будеш мати плоди.

¹⁰ Хто такий мудрий, щоб се зрозуміти? Хто має розум, щоб се все збагнути? бо праві дороги Господні,

й праведні ходять ними, а беззаконники впадуть на них.

Біблія в пер. П.Куліша та І.Пулюя, 1905
The Holy Bible in Ukrainian, translated by P. Kulish
and I. Pulyu in 1905

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2024-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 17 Dec 2024 from source files
dated 17 Dec 2024

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358